

nye krav i så henseende til lærergerningen måtte fyldestgøres ved de for den supplerende uddannelse oprettede kursus.

Til § 12.

Med hensyn til eksamensformen har kommissionens flertal, som i de indledende bemærkninger angivet, stillet forslag om dybtgående ændringer af den nugældende lærer-eksamen, således at eksamen i den hidtidige form i de fleste af seminariets fag erstattes, dels med en større skriftlig opgave, der kan omfatte alle fag og tager sigte på at vise, om eleven er i stand til angående et forelagt emne med benyttelse af håndbøger og andre hjælpemidler at uddrage og bearbejde et stof, og dels med en af seminariets lærerråd affattet almindelig udtalelse om elevernes kundskaber og egnethed for lærergerningen.

I sproglig dansk, regning og de fremmede sprog, i hvilke der er modtaget undervisning på seminariet, samt i de fag, hvori der er givet undervisning i henhold til § 11, stk. 4, afholdes prøve i hvert enkelt fag.

Ved afgang fra seminariet gives der dimittenderne et afgangsbrev med en af rektor efter forhandling med lærerrådet afgivet udtalelse om deres kundskaber og egnethed for lærergerningen, herunder en særlig udtalelse om deres deltagelse i praktisk skolegerning, samt de ved afgangsprøven opnåede karakterer.

Nogen hovedkarakter skal ikke gives.

Et mindretal indenfor flertallet (*Stegger Nielsen*) anser det for nødvendigt, at der enten afholdes egentlig prøve i praktisk skolegerning eller i hvert fald gives en årskarakter i dette fag.

Som motivering for forslaget kan gøres følgende bemærkninger:

En eksamen bør have et dobbelt formål, idet den dels må være en prøve i, om eleven har nået det gennem undervisningen tilsigtede mål, og dels gennem sit resultat skal være vejledende ved ansættelser.

Hvad det første formål angår, burde forholdet være det, at eksamen udformedes under hensyntagen til den undervisning, der er gået forud. I praksis er det imidlertid ofte gået sådan, at eksamen er blevet følt som det primære, hvorefter undervisningen er blevet anlagt på at tilfredsstille eksamenskravene. Eksamen kan på denne måde komme til at virke stærkt hæmmende på reformer i undervisningen. I hvert fald må en virkelig fornyelse i undervisningen altid forudsætte en ændring af eksamen, og når så mange reformforsøg i dansk undervisning i de sidste menneskealdre er strandet, beror det i de fleste tilfælde på svigtende vilje til at reformere eksamen.

De omtalte forhold har også gjort sig gældende ved seminarierne, hvor den nuværende eksamen med sine omfattende krav om præsentation af kundskaber har trukket undervisningen ned mod et lektiemæssigt niveau, der står dårligt til seminarieuddannelsens formål.

Det er flertallets overbevisning, at den fornyelse af seminariernes undervisning i retning af mere frie og selvstændige arbejdsformer, som man fra alle sider er enige om at søge fremmet, vil få utilfredsstillende vilkår, medmindre eleverne befries for det pres, den lange række af hukommelsesprøver i de forskellige fag øver på arbejdet, og der gives dem ro og trykthed til den fordybelse i stoffet, som anses for så værdifuld netop for en vordende lærer.